Domácí školka 9. - 15. 11.

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Pojem životní prostředí je všem velmi známý. Málo kdo však ví, co tento pojem doopravdy znamená. Životní prostředí je systém složený z přírodních, umělých a sociálních složek materiálního světa, jež se navzájem ovlivňují. Je to vše, co vytváří přirozené podmínky existence organismů, včetně člověka a je předpokladem jejich dalšího vývoje. Mezi základní složky patří ovzduší, voda, horniny, půda, organismy, ekosystémy a energie. Pojďme spolu prozkoumat životní prostředí kolem nás a činnosti, které ho ovlivňují.

1.ZAZPÍVEJ A ZATANCUJ SI

Přikládáme ti tu odkaz na krásnou písničku Naše zem. Sice je slovenská, ale věříme, že se ti bude líbit a okouzlí tě stejně jako nás.

https://www.youtube.com/watch?v=Bm7RQhqHlzE

Buď pozorný při sledování videa! Čeká tě pár úkolů. Jako první tě čeká najít ve videu tanec dětí a naučit se ho s nimi 😊. Druhým úkolem je zodpovězení pár otázek. Tady jsou:

Jaká zvířátka si ve videu viděl?

Co děti a dospělí společně ve videu dělali?

Jaké prostředí se objevuje ve videu?

2. PROSTŘEDÍ KOLEM NÁS

Společně s rodinou si udělejte procházku po okolní přírodě a pozoruj, jaké přírodní útvary najdete (rybník, les, pole)! Nezapomínej, že jsi v přírodě, a tak dodržuj pár pravidel: mluvit potichu, držet se cest, našlapovat opatrně a pozorně se dívat okolo sebe! Můžeš si s sebou vzít také pytel, rukavice a zkusit posbírat společně s rodiči odpadky, které po cestě najdete a vyčistit tak prostředí kolem sebe!

3. KDO KAM PATŘÍ

A už nás čeká další úkol. Těšíš se? Věřím, že ano! 😊 Budeš potřebovat tři papíry, pastelky, nůžky a lepidlo. Na jeden papír si nakresli veeeelký rybník, na druhý hustý les a na třetí široké pole. Tady ti přikládáme kartičky zvířat a rostlin, které si vystřihni a přiřaď na které místo patří. Už to máš? Skvělé!

4. TŘÍDĚNÍ ODPADU

Víš, jak třídit odpad? Plast vyhazujeme do žlutého kontejneru, papír do modrého a sklo do zeleného. Máme pro tebe i básničku, jak si to lépe zapamatovat! Tady je:

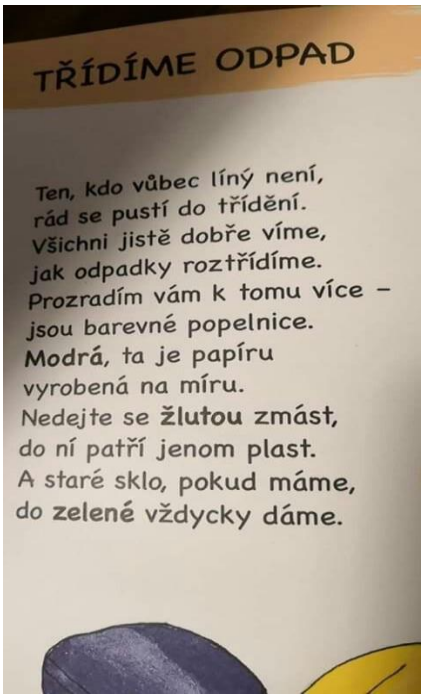

Pojď si to s námi procvičit! Vytvoř si z papíru vlastní kontejnery s příslušnou barvou a naplň je odpadky.

Další aktivity na třídění odpadu nalezneš v příloze číslo 1 - 4.

5. ZDRAVÁ A NEZDRAVÁ PLANETA

Víš, co vše ovlivňuje zdraví naší planety? Je to velmi podobné tvému vlastnímu zdraví. Proto si temperovými nebo vodovými barvami namaluj planetu Zemi. Najdi staré letáky a časopisy a vystřihej to, co planetě prospívá, a to co jí škodí. Podívej se na obrázky pro inspiraci! A v příloze číslo 5 a 6 najdeš opět pracovní listy. Hurá do toho!

6. ROZKLAD SUROVIN

Připravili jsme si pro tebe tabulku věcí a doby jejich rozkladu. Máte doma kompostér? Víš co do něj patří? Poraď se s rodiči. A pokud kompostér doma nemáte, vyrob si vlastní! Je to jednoduché, potřebuješ jen průhlednou sklenici, trochu hlíny a zbytky ovoce a zeleniny. Pozoruj, co se bude dít! Můžeš přidat i plastový sáček. Rozloží se stejně jako třeba jablíčko?

7. S POHÁDKOU A BÁSNIČKOU

Třídíme odpad

I když jsme jen malé děti,
Umíme už třídit smetí.
Modrá, žlutá, zelená,
víme co to znamená.

Nedá nám to žádnou práci,
už jsme jako dospěláci.
Papír, plasty, sklenice,
nápojové krabice.

Prší, prší, jen se leje,
popelář se na nás směje.
Rychle z auta vyleze,
odpadky nám vyveze.

Ekologické pohádky najdeš v příloze 7 – 10.

8. CO MOHU UDĚLAT

Máme pro tebe další tipy a nápady, co můžeš společně s rodiči udělat pro lepší životní prostředí. Tady jsou:

- doma pěstovat rostliny a stromečky
- recyklovat
- šetřit vodou
- do školky jít pěšky nebo na kole
- do obchodu si nosit vlastní tašku
- nezahazovat odpadky v přírodě
- nepoužívat jednorázové věci (kelímky, brčka, tašky, sáčky atd.)

Milé děti a milí rodiče, užívejte ekologické dny v co největší pohodě, nešetřete úsměvy a užívejte si každý den. Těšíme se, že až se potkáme ve školce, tak si o všech vašich společných činnostech budeme povídat.

Příloha 1

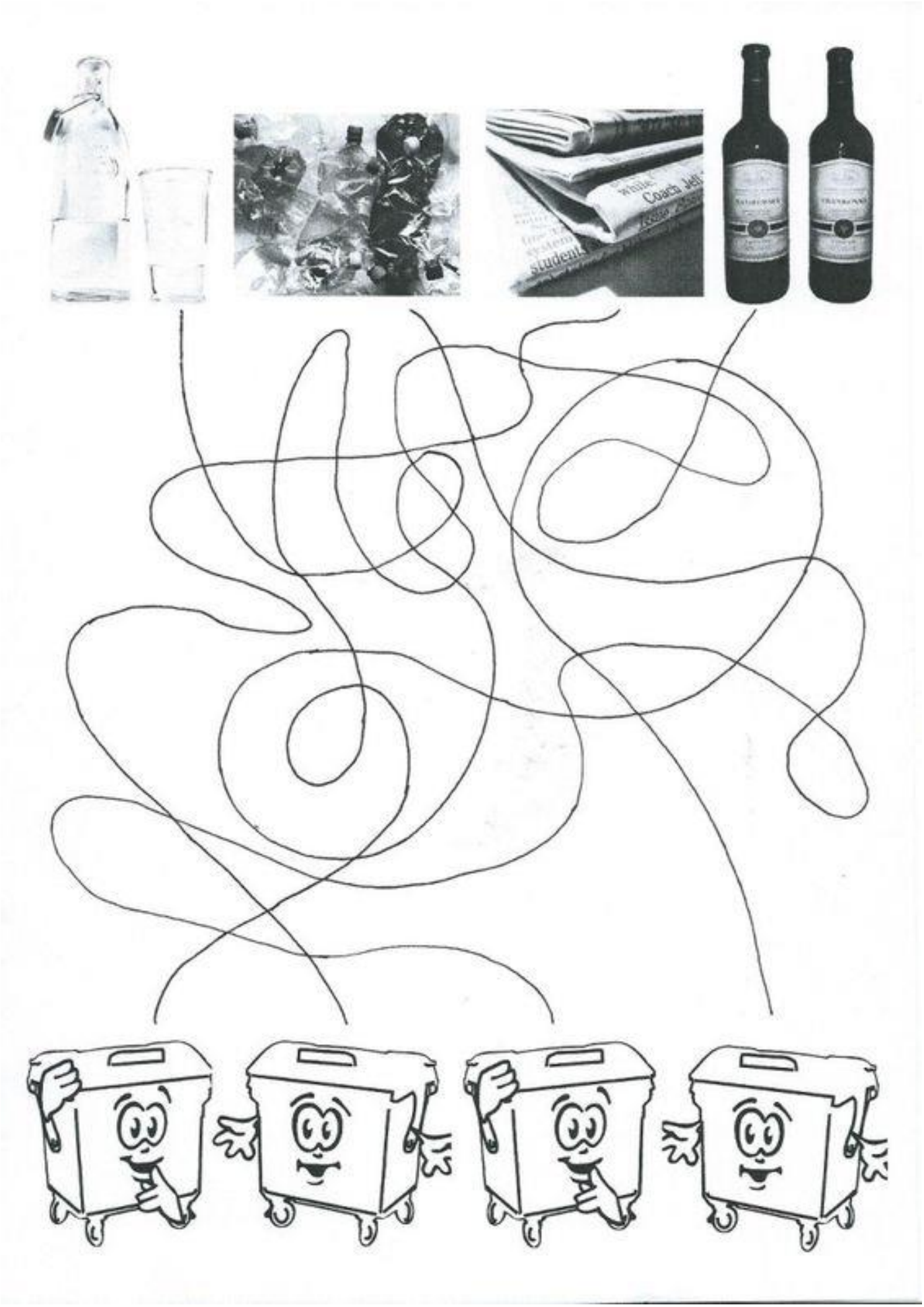

Příloha 2

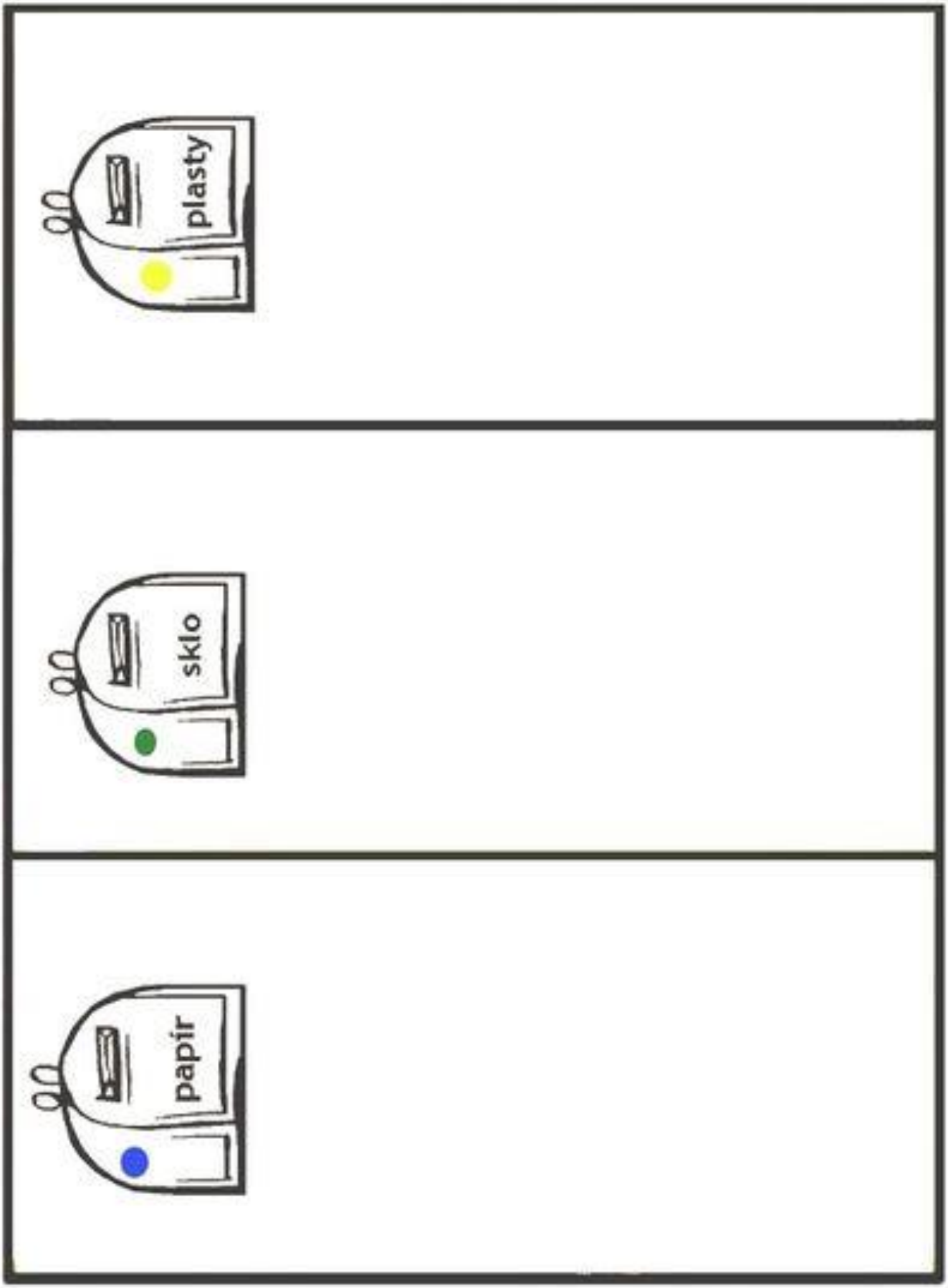

Příloha 3

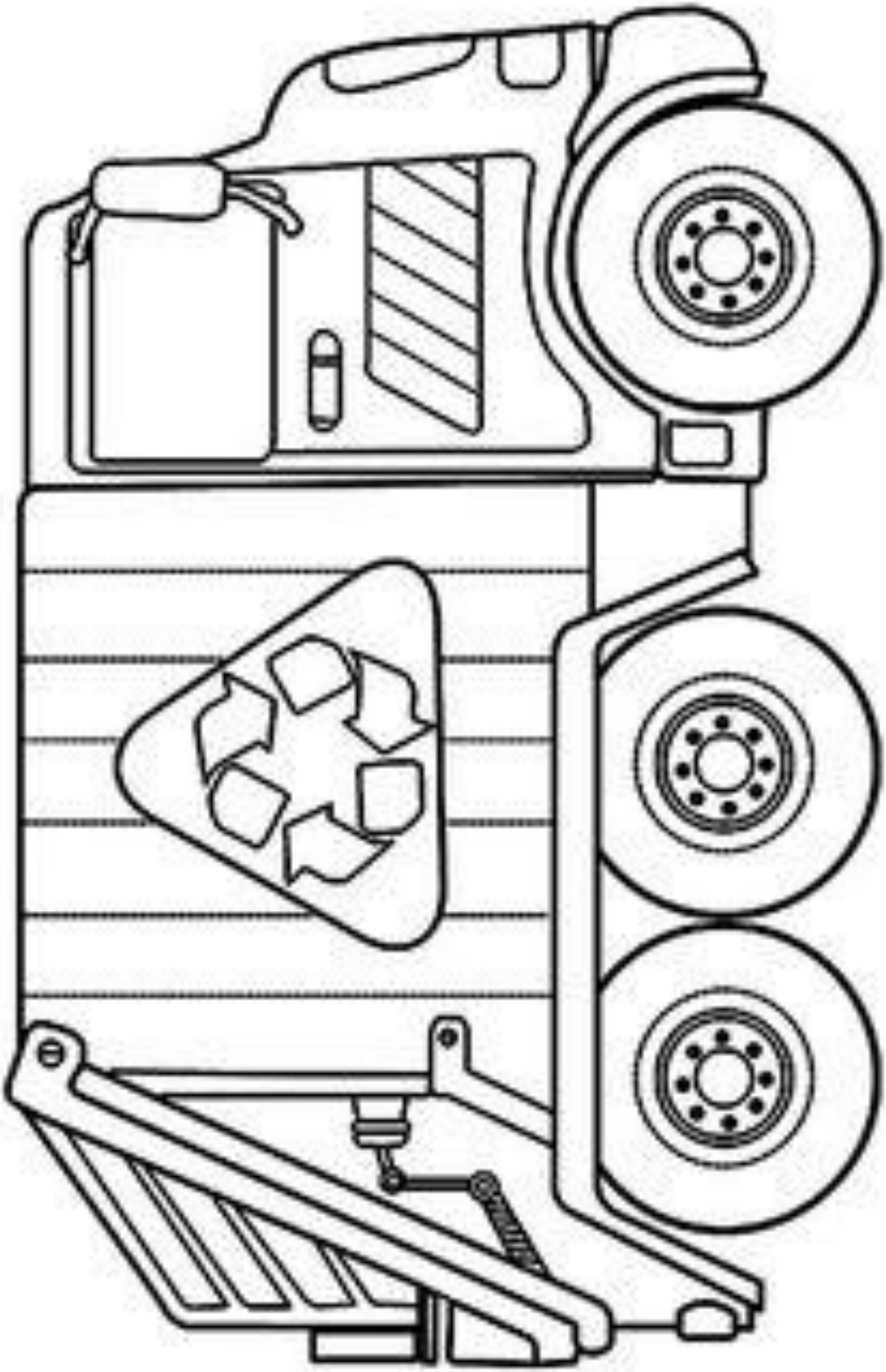

Příloha 4

Name
Recycle Kids
Tracing
Directions: Help the kids recycle. Trace the line from each item to the recycle bin. Color the pictures.

Příloha 5

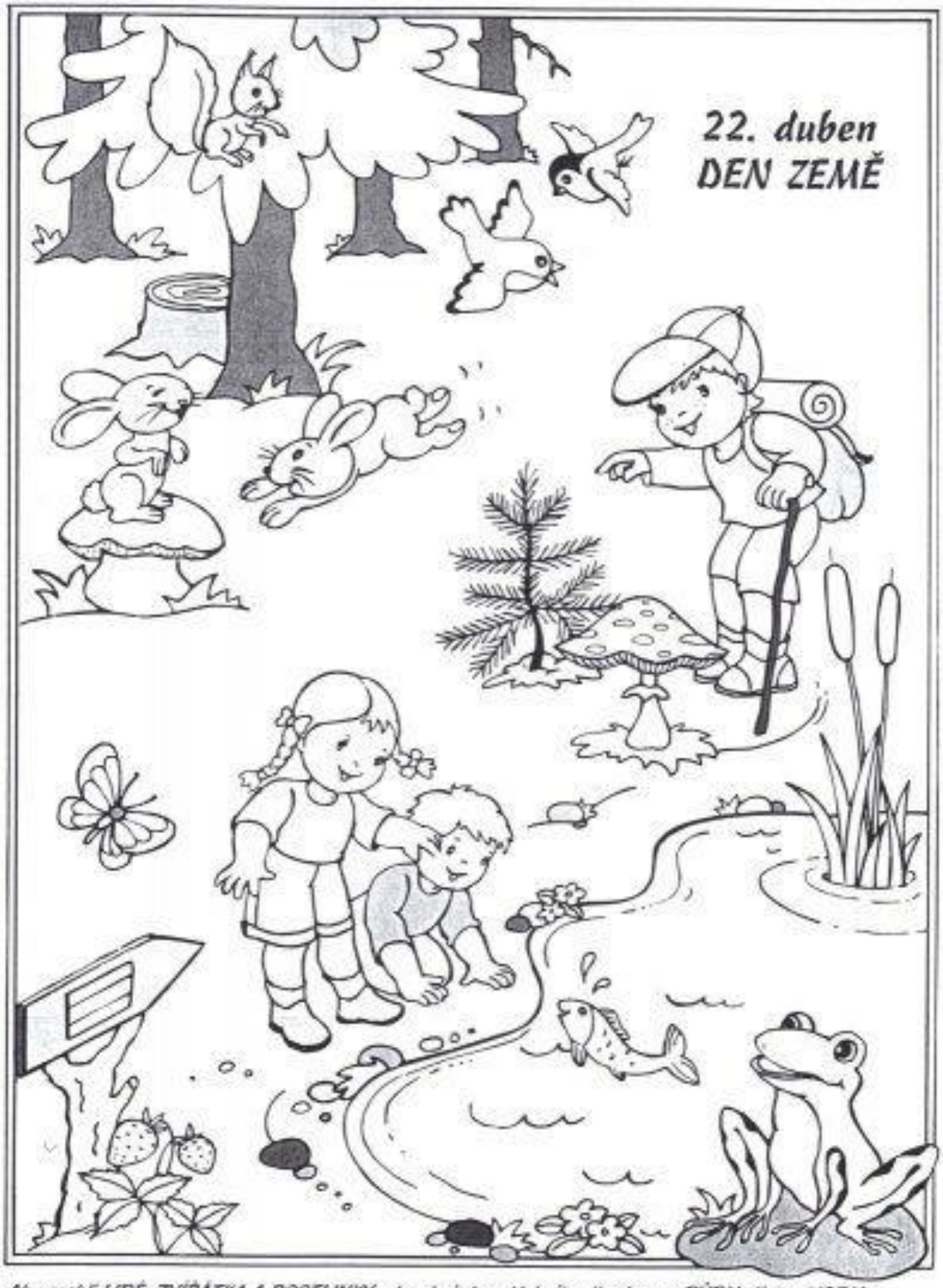

Aby mohli LIDÉ, ZVÍŘÁTKA A ROSTLINKY zdravě růst, potřebují mít zdravou PŮDU, čistou VODU a VZDUCH. Zkus vysvětlit, proč. Srovnej přírodu na obou obrázcích a rozdíly popiš.

Příloha 6

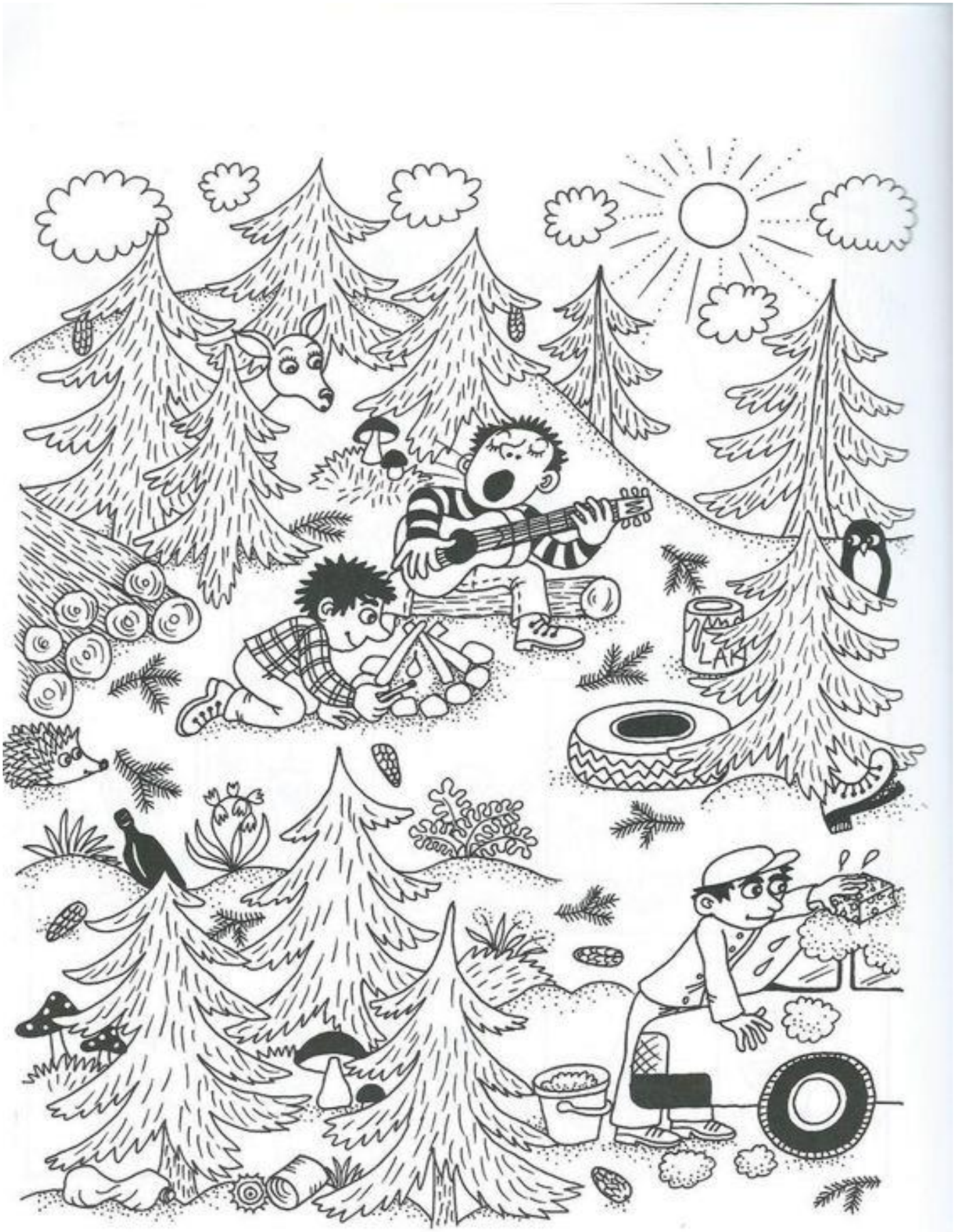

Obrázkový úkol k příběhu *Ztratil se Brok*: **Co nepatří do lesa**

Příloha 7

NÁVŠTĚVA Z PLANETY GYA

Děti z lhotecké mateřské školy si zrovna hrály na zahradě, když se na obloze objevila malá svítící koule.

První ji uviděl Ondra: „Jéé, koukejte..., co to sem letí!“ vykřikl a ukazoval vzhůru k obloze, kde ještě před malou chvílí bylo jen čisté blankytné nebe. Opravdu, koule se přibližovala velmi rychle a byla čím dál větší.

Děti si přestaly hrát a udiveně koukaly na oblohu.

„Utečte, děti! Řítí se na nás!“ vykřikla paní učitelka, ale bylo už pozdě. Zalila je oslnivá záře, zvedl se vítr a děti i paní učitelka se ocitly uprostřed víru světelného prachu. „Já se bojím, já se bojím! Paní učitelko, kde jste?“ ozývaly se hlasy vyděšených dětí.

Po chvíli se vítr utišil, záře pohasla a oni uviděli pár kroků před sebou kulaté stříbrné těleso. Z postranního otvoru se zvolna vysunuly schůdky, nad nimi se otevřela malá dvířka a v nich se objevily dvě postavičky. Kdyby neměly na hlavě místo vlasů záplavu barevných kvítků, vypadaly by skoro stejně jako kluci z mateřské školy.

„Běžte do třídy!“ vykřikla paní učitelka a postrkovala děti pryč.

„Nebojte se nás,“ ozvalo se z úst malých bytostí. „Jsme děti z planety Gya a neseme vám poselství.“

Paní učitelka nemohla leknutím promluvit. Když se po chvíli vzpamatovala, řekla udiveně: „Vy jste děti z planety Gya a mluvíte stejně jako my! Jak je to možné?“ kroutila hlavou.

„Nevíme, ale rozumíme každému vašemu slovu,“ odpověděl jeden z nich.

„A jaké poselství nám nesete?“ zeptala se paní učitelka překvapeně.

„Naše rodná planeta zmizela,“ pokračoval malý klučina. V době, kdy se to stalo, jsme byli se svými kamarády na výletě na jejím vzdáleném měsíci. Najednou jsme uslyšeli obrovský výbuch, měsíc se otřásl a přihnala se vichřice. Tam, kde dříve bývala naše planeta, jsme uviděli oslňující záři a pak už nic. Když jsme se chtěli vrátit domů, planetu Gya jsme už nenašli.“

„Propána!“ řekla paní učitelka zděšeně. „A co jste dělali?“

Chlapci smutně sklonili hlavy. Jeden z nich odpověděl: „Byli jsme moc nešťastní. Neměli jsme se kam vrátit. Rozdělili jsme se a po dvojicích jsme se rozletěli do všech končin vesmíru hledat planety, na kterých žijí lidé. Slíbili jsme si, že se na měsíci planety Gya zase brzy setkáme.“

Děti vyjeveně poslouchaly. Nikdo nebyl schopen slova.

Příloha 8

„My dva jsme dnes objevili vaši Zemi," pokračoval vesmírný človíček. „Z dálky vypadala úplně stejně jako planeta Gya. Když jsme přiletěli blíž a uviděli jsme hory, lesy, řeky, města a vesnice, mysleli jsme si, že se zase vracíme domů. Proto jsme tady přistáli."

„Takhle to tedy je. Naše Země měla ve vesmíru svého dvojníka," řekla paní učitelka zamyšleně. Po chvilce se vzpamatovala a zeptala se: „A chtěli byste tady u nás nějaký čas zůstat?"

„Můžeme?" zeptali se téměř dvojhlasně.

„To víte, že můžete. Budeme všichni moc rádi. Co říkáte, děti?"

„Ano, zůstaňte!" radostně volaly jeden přes druhého.

„Tak pojďte mezi nás, musíte nám všechno o sobě a o vaší planetě povědět," řekla paní učitelka a natáhla k nim ruku, aby jim pomohla se schůdků na zem.

Příloha 9

ŠPINAVÝ POTŮČEK

Ká a Pá strávili první večer a noc u paní školnice. K večeři měli palačinky s džemem a jogurtem. Panečku, to byla dobrota! Chlapci říkali, že něco tak dobrého ještě nejedli. Potom je paní školnice zavedla do koupelny, aby se umyli, a uložila je do široké postele s obláčkově modrými povlaky. Sotva chlapci ulehli do měkkých peřin, začaly se jim klížit oči. Paní školnice by se jich ráda vyptávala na všechno možné, ale oni usnuli dřív, než by řekl švec. „Není divu, že jsou po takové dlouhé cestě unaveni," pomyslela si a jemně je oba pohladila po zrůžovělých tvářičkách.

Ráno se Ká a Pá ani pořádně nenasnídali, nasadili si kšiltovky a nedočkavě běželi do své třídy. Ve třídě už byla paní učitelka a několik dětí. Ty zrovna vyndavaly ze skříněk hračky. Ká a Pá jim hned ochotně pomáhali. Po chvíli se Ká nesměle zeptal paní učitelky: „Mohl bych se, prosím, něčeho napít? Mám žízeň."

„Ale ano, tady máš hrníček a nalij si z konvice čaj. Nebo si natoč vodu z kohoutku," pobídla ho a podala mu pěkný malovaný hrnek.

„Copak ona je pitná?" podivil se.

„A proč by nebyla?" divila se tentokrát paní učitelka.

„Na naší planetě netekla z vodovodních kohoutků pitná voda. Tu jsme kupovali v lahvích a byla moc drahá," řekl Ká.

Paní učitelka souhlasně pokývala hlavou. „U nás se také prodává voda v lahvích. Ale i voda, která teče z vodovodu, je pitná. Prochází čističkou a přísnou kontrolou. Někdy může být trochu cítit chlórem. To pak stačí nechat ji chvíli odstát nebo převařit."

Pak se obrátila k ostatním dětem a řekla: „Není to tak dávno, kdy jsme mohli nacházet v přírodě hodně studánek a pramínků s pitnou vodou. Ale každým rokem jich ubývá. Dostávají se do nich škodlivé chemické látky, které lidé používají skoro při všech svých činnostech. Taková voda je lidskému zdraví nebezpečná. Po svačině vás vezmu na procházku k potůčku a něco vám ukážu. Teď si ještě chvíli můžete hrát nebo malovat."

Ať si děti hrály nebo malovaly, Ká a Pá byli stále středem jejich pozornosti. Brzy po svačině všichni vyrazili na slíbenou procházku. Šli pěšinkou kolem školní zahrady a potom po úzké cestě mezi poli rovnou k lesu. Na jeho okraji bublal potůček. Zastavili se u něho.

Paní učitelka vyndala z kabely průhledný kelímek, nabrala vodu, pozvedla kelímek proti slunci a řekla: „Děti, podívejte, jak je voda v potůčku špinavá."

Příloha 10

Opravdu, voda byla kalná a na povrchu byly dokonce mastné skvrny. Paní učitelka si povzdychla. „Když jsem já byla malá, tak v tomhle potůčku byla voda průzračně čistá a plavali v ní pstruzi. Teď tu není ani rybička."

„A proč je ta voda tak špinavá?" divila se Katka.

Ondra si hned vzpomněl, že když tady byl nedávno s dědou, viděli pána, jak u potůčku myje auto. Děda se moc zlobil, že se tohle nedělá a také toho pána napomenul. Ale ten se na dědu zlostně podíval a řekl, ať se stará o své věci a jeho nechá na pokoji.

Pá a Ká překvapeně zírali na potůček a potom Pá řekl: „Lidé do potoků a řek házejí odpadky, vylévají všelijaké nečistoty a myjí v nich auta. A hlavně některé továrny a výrobny do nich vypouštějí i škodlivé chemické odpady."

Paní učitelka se překvapeně zeptala: „Jak tohle všechno víš?"

„Vím to proto," odpověděl Pá, „že u nás to bylo stejné. Všechny potoky a řeky na planetě Gya byly tak špinavé, že už v nich nežily vůbec žádné ryby."

„To je hrozné," řekla paní učitelka.

„Slyšíte, děti, co by se mohlo i u nás stát, kdybychom se nezačali o vodu starat?"

Děti zaraženě pozorovaly bublající potůček.

„Když dokážeme, aby voda v řekách a potůčcích byla opět čistá, vrátí se do nich život a zase budou plné ryb a vodních živočichů," dodala paní učitelka trochu zasněně.

„Obyvatelé planety Gya to nedokázali," posteskl si Ká.

Paní učitelka ho mlčky vzala za ruku a pohladila ho.

„Všichni lidé by se měli z neštěstí na planetě Gya poučit," řekla tiše.
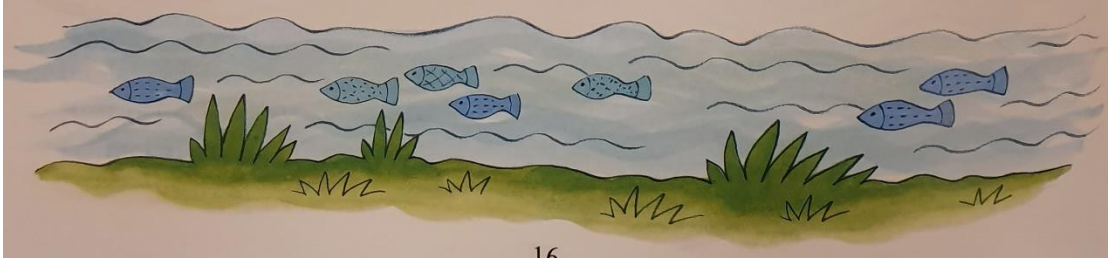
Úkol: Udělejte si výlet k řece nebo potůčku a podívejte se, jaká tam teče voda. Přesvědčete se, zda v ní žijí ryby nebo jiní živočichové. Pokud je voda špinavá, zajímejte se proč.